

కోవిడ్ సంక్షోభంతో ఇప్పటికే సామాన్య, మధ్యతరగతి ప్రజా జీవితాలు కకావికలం అయ్యాయి. రైతుకులీ, శ్రామిక ప్రజానీకపు ఆర్థిక పరిస్థితులు మరింత దిగజారాయి. మున్నెన్నడూ ఎదుర్కొనని ఇంతటి విపత్తు సమయంలో, కష్ట కాలంలో ప్రజలను ఆదుకోకపోగా, ప్రజలపై దోపిడీ పాలకులు పెనుభారాలు పెంచుతూ పోతున్నారు. పెట్రోల్, డీజిల్ ధరలను అనూహ్యంగా లీటర్ వంద రూ॥ పైగా పెంచటం, ప్రజారవాణా, నిత్యావసర వస్తువులన్నింటిపై తీవ్ర ప్రభావం చూపుతోంది. సబ్సిడీని క్రమంగా శూన్యం చేసి వంటగ్యాసు ధరను దాదాపు వెయ్యి రూపాయలకు పెంచారు. అస్తుబిస్తుగా వున్న ఉపాధి అవకాశాలు, కోవిడ్ కారణంగా మరింతగా తగ్గిపోవడంతో ప్రజల కొనుగోలు శక్తి ఇంకా క్షీణిస్తోంది. ఈ పరిస్థితుల్లో ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ట్రూత్ ఛార్జీల పేరుతో హటాత్తుగా ప్రజలపై విద్యుత్ ఛార్జీల పెనుభారాన్ని మోపే చర్యలు చేపట్టింది.

ట్రూత్ ఛార్జీల భారం

రైతులతో సహా అన్ని కేటగిరీల్లోని విద్యుత్ వినియోగదారుల నుండి యూనిట్కు రూ॥ 1.23 చొప్పున పెంచటానికి రాష్ట్ర విద్యుత్ నియంత్రణ మండలి (ఏపిఇఆర్ఎస్) 'డిస్కం'లకు ఇటీవలే అనుమతినిచ్చింది. 2014-19 మధ్య 5 సం॥ల కాలవ్యవధిలో రాష్ట్రంలో విద్యుత్ పంపిణీ సంస్థలు అందించిన విద్యుత్తుకు అయిన ఖర్చు, దానిపై రాబడి లెక్కవేయగా తమకు 19,603 కోట్ల రూ॥ నష్టం వచ్చిందని, దీనిని పూడ్చుకోవటానికి అనుమతివ్వాలని అవి ఇఆర్ఎస్ కి కోరాయి. దీనిపై విశ్రాంత న్యాయమూర్తి సి.ఎ. నాగార్జునరెడ్డి చైర్మన్ గా కొనసాగుతున్న ఇఆర్ఎస్ జోన్లవారీగా బూటకపు ప్రజాభిప్రాయ సేకరణ జరిపింది. విద్యుత్తు పంపిణీ కంపెనీలు కోరినట్లుగా కాకుండా, "కేవలం 3669 కోట్ల రూ॥" మాత్రమే ట్రూత్ ఛార్జీల పేరిట వినియోగదారుల నుండి రాబట్టు కోవటానికి అనుమతినిచ్చామని ప్రకటించింది.

దీనికనుగుణంగా విద్యుత్ పంపిణీ సంస్థలు ఈ సం॥ ఆగస్టు నుండి ప్రారంభించి వచ్చే ఏడాది మార్చి వరకు - గతంలో వినియోగదారుల విద్యుత్ వాడకానికి అనుగుణంగా - ట్రూత్ ఛార్జీల వసూలు ప్రారంభించాయి. ఏడేళ్ళ క్రిందటి తమ 'అదనపు ఖర్చులను' పూడ్చుకోవటానికి కేంద్ర, దక్షిణ మండల విద్యుత్ పంపిణీ సంస్థలు (ఎస్పిడిసిఎల్, సిపిడిసిఎల్) యూనిట్కు రూ॥ 1.23 చొప్పున, తూర్పు మండల విద్యుత్ పంపిణీ సంస్థ (ఇపిడిసిఎల్) 44 పై॥ చొప్పున ప్రజలపై భారాలు మోపాయి.

ఇది ఇక్కడతో ఆగబోవటంలేదు. వచ్చే ఏడాది మార్చి తర్వాత 2019-22 సం॥ల మధ్య కాలంలో విద్యుత్ పంపిణీ సంస్థల 'అదనపు ఖర్చుల' భారాన్ని ప్రజలు మోయవల్సి వుంటుంది. అంతేకాదు; 2022 మార్చి తర్వాత నుండి ప్రతి మూడు నెలలకొకసారి విద్యుత్ పంపిణీ సంస్థలు తమ 'అదనపు ఖర్చుల' మొత్తాన్ని లెక్క వేసుకొని తర్వాతి మూడు నెలలలోనే ఈ 'సర్దుబాటు ఛార్జీలను' ప్రజల నుండి పిండుకోవటానికి కూడా ఇఆర్ఎస్ అంగీకరించింది. సర్దుబాటు ఛార్జీల పేరుతో మోపుతున్న ఈ భారం సంవత్సరానికి దాదాపు 9000 కోట్ల రూ॥గా వుంటుంది.

వ్యవసాయ ఉచిత విద్యుత్ హుళక్కి...

రైతాంగానికి ప్రభుత్వం అందించే ఉచిత వ్యవసాయ విద్యుత్తు పథకం ఎన్నో లోపాలు, అవకతవకలతో నడుస్తున్నప్పటికీ ఏదో మేరకు వారికి ఉపశమనంగా వుంది. కాగా, గత సంవత్సరం ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వ్యవసాయ విద్యుత్తు బిల్లులను ఆయా రైతులే చెల్లించుకోవాలంటూ జీవో నెం.22 విడుదల చేసింది. 350 కోట్ల రూ॥ వెచ్చించి వ్యవసాయ పంపుసెట్లకు స్టార్ట్ మీటర్లను బిగించే పనిని ఆగమేఘాలపై పూర్తి చేస్తున్నారు. రైతాంగం నుండి, రైతుసంఘాల నుండి ఈ చర్య పట్ల తీవ్ర వ్యతిరేకత వ్యక్తం కాకుండా వుండటానికి, రైతుల విద్యుత్తు బిల్లుల మొత్తాన్ని నగదు బదిలీ ద్వారా ప్రభుత్వమే రైతుల బ్యాంకు ఖాతాల్లో జమ చేస్తుందని, రైతులపై భారం మోపబోమని, రైతాంగం నాణ్యమైన విద్యుత్తును డిమాండ్ చేయటానికే ఈ చర్యలు చేపట్టినట్లుగా మభ్యపరచజూస్తున్నారు. వాస్తవానికి క్రమంగా రైతాంగానికి ఆసరాగా వున్న ఉచిత విద్యుత్తును కూడా రద్దు చేయబూనుకున్నారనేది సృష్టం.

విద్యుత్తరంగ 'సంస్కరణలు' - మూలాలు

విద్యుత్తు వినియోగదారులపై, రైతాంగంపై పాలకులు మోపుతున్న భారాలను తగ్గించాలని డిమాండ్ చేయటానికే పరిమితం కాకుండా, సంస్కరణల పేరుతో విద్యుత్తురంగంలో పాలకులు అనుసరిస్తున్న విధానాలు, చేపడుతున్న చర్యల మూలాలపైకి ఎక్కువెట్టాలి.

1990లలో దోపిడీ పాలకులు ఆమోదించి అమలుచేస్తున్న సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాలు క్రమంగా దేశవ్యాపితంగా అన్ని రంగాలకు విస్తరించాయి. ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలను, సంస్థలను నిర్వహణ సరిగా లేదనో, నష్టాలలో నడస్తున్నాయనో కుంటిసాకులు చూపి బడా, బహుళజాతి కంపెనీలకు కట్టబెట్టడం వేగవంతమైంది.

దీనిలో భాగంగా సామ్రాజ్యవాదులు ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాన్ని వ్యూహాత్మకంగా ఒక ప్రయోగ వేదికగా చేసుకున్నారు. 1998 నాటికే ప్రపంచబ్యాంకు రూపొందించిన 'ఆంధ్రప్రదేశ్ పబ్లిక్ సెక్టార్ రీస్ట్రక్చరింగ్ కార్యక్రమంలోనూ', అలాగే 'ఆంధ్రప్రదేశ్ ఎకనామిక్ రీస్ట్రక్చరింగ్ పథకం'లోనూ - దీనికి మూలాలున్నాయి. ప్రజల జీవితాలను సామ్రాజ్యవాదుల, బడా కార్పొరేట్ యజమానుల దోపిడీకి అనుగుణంగా మలచటమే ఈ పథకాల లక్ష్యం.

ఆధునిక జీవనం విద్యుత్తు లేకుండా మనుగడను పూహించలేని స్థితికి చేరింది. కాగా, అవసరానికి మించి విద్యుత్ వాడకాన్ని పాలకులు అనూహ్యంగా పెంచుతున్నారు. దీని వెనుక సామ్రాజ్యవాదుల పథకముంది. ఆయువుపట్టు వంటి విద్యుదుత్పత్తిని, విద్యుదుత్పత్తికి అవసరమైన ప్రాథమిక వనరులను తమ అధీనంలో వుంచుకుంటే, తద్వారా ఆర్థిక, సామాజిక రంగాలపై ఆధిపత్యం వహించవచ్చని, తమ సూపర్ లాభార్జనలకు ఇది బాగా తోడ్పడుతుందని సామ్రాజ్యవాద, బడా కార్పొరేట్ సంస్థలు వ్యూహాత్మకంగా వ్యవహరిస్తున్నాయి.

అందుకే 1999లో ప్రపంచబ్యాంకు రాష్ట్ర ఆర్థిక పునర్నిర్మాణ ప్రాజెక్టుకు 54.3 కోట్ల డాలర్లు కేటాయిస్తే, కేవలం విద్యుత్తు రంగంలో 'సంస్కరణలకే' 100 కోట్ల డాలర్లు వెచ్చించింది. నాడు రాష్ట్రంలో అధికారంలోనున్న తెలుగుదేశం పార్టీ ఆధ్వర్యంలోని ప్రభుత్వం చాలా వేగంగా ఈ చర్యల అమలుకు పూనుకుంది. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో లాభాలలో నడుస్తున్న రాష్ట్ర విద్యుత్ బోర్డు (ఏపిఎస్ఇబి)ని 2000 సం॥లో మూడు ముక్కలు చేశారు. జెన్కో (విద్యుదుత్పత్తి), ట్రాన్స్కో (విద్యుత్ సరఫరా), డిస్కో (విద్యుత్ పంపిణీ) విభాగాలుగా చేసి, ప్రైవేటు పెట్టుబడికి మార్గాన్ని సుగమం చేశారు. ప్రజలపై, రైతులపై విద్యుత్ ఛార్జీల పెంపు భారాన్ని మోపారు. దీనికి వ్యతిరేకంగా ప్రజానీకంలో ఆగ్రహం వెల్లువెత్తటం - వామపక్ష పార్టీల, ప్రజాసంఘాల ఆధ్వర్యంలో రాష్ట్రవ్యాపితంగా దీర్ఘకాల ప్రజాఉద్యమం సాగటం - బషీర్బాగ్ కాల్పులు - ఇదంతా మనకు తెలిసిన చరిత్రే.

ప్రజాగ్రహానికి తలొగ్గిన పాలకులు బాహుటంగా ఈ 'సంస్కరణల' అమలును తాత్కాలికంగా నిలిపివేసినా, తదనంతరం అధికారంలోకి వచ్చిన పాలకులు వాటిని దొడ్డిదోవన అమలుచేస్తూనే వస్తున్నారు.

కేంద్ర ప్రభుత్వ జోక్యం - పెత్తనం

కేంద్ర, రాష్ట్ర పరిధుల్లోని అనేక ఉమ్మడి అంశాలను కేంద్రం తన చేతుల్లోకి తీసుకుంటున్న విధంగానే, విద్యుత్తు రంగంపై కూడా రాష్ట్రాల అధికారాన్ని తొలగించి కేంద్ర ప్రభుత్వమే పెత్తనం చేయదలచుకుంటున్నది. వివిధ సామ్రాజ్యవాద దేశాలకు కూడా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలన్నింటితో వ్యవహరించటం కంటే, కేంద్ర ప్రభుత్వం ఒక్కదానితో వ్యవహరించటం సులువుగా భావించటంతో కూడా ఇది త్వరితమౌతోంది. దేశవ్యాపితంగా విద్యుత్తురంగాన్ని సంపూర్ణంగా ప్రైవేటీకరించేందుకు సిద్ధమైన కేంద్ర మంత్రి మండలి 'విద్యుత్తు బిల్లు-2020'ని ఆమోదించింది. దీనిలోనే రైతులకిచ్చే విద్యుత్తు రాయితీలను కనిష్టానికి తగ్గించాలని, ఆ రాయితీలను కూడా నగదు రూపంలో రైతుల బ్యాంకు ఖాతాలకు బదిలీ చేయాలని ప్రతిపాదించింది. రైతు ప్రయోజనాలను హరించే ఈ విద్యుత్తు బిల్లు-2020ని ఉపసంహరించుకోవాలని దేశవ్యాపితంగా రైతాంగం డిమాండ్ చేస్తున్నారు. ఢిల్లీ సరిహద్దులనే ఆవాసంగా చేసుకొని గత పదినెలలుగా అనేక కష్టనష్టాలకోర్చి ఆందోళన కొనసాగిస్తున్న రైతాంగం యొక్క ప్రధాన డిమాండ్లలో ఇదొకటిగా వుంది.

ఆధునిక ఫోన్ల వినియోగంలో ముందుగా 'రీఛార్జి' (డబ్బు చెల్లించి) చేయించుకొని వినియోగించుకున్నట్లుగా, విద్యుత్తు వాడకానికి కూడా ముందుగా రీఛార్జి చేసుకోవాలని, ఆ మేరకు విద్యుత్ వాడకం పూర్తయిన వెంటనే తిరిగి రీఛార్జి చేయించుకోవాలనే దుర్మార్గమైన ప్రతిపాదనలు విద్యుత్తు ప్రైవేటీకరణలో భాగంగా ముందుకు తెస్తున్నారు. జెన్కో, ట్రాన్స్కోలతో పాటు విద్యుత్ పంపిణీ (డిస్కమ్)లలోకి కూడా ప్రైవేటు పెట్టుబడిని భారీగా ప్రవేశపెట్టేందుకు 'విద్యుత్తు బిల్లు-2020' సిద్ధంగా వుంది.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల హక్కులను హరించేవేసే ఈ బిల్లును అనేక రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలు కూడా వ్యతిరేకిస్తున్నాయి. ఈ బిల్లు చట్టరూపం తీసుకోవటానికి ముందే, - రాష్ట్రాల రుణ పరిమితి పెంపును ఎరగా వేసి - ఈ బిల్లులోని ప్రతిపాదనలను అమలు చేయవలసిందిగా కేంద్రం రాష్ట్రాలను ఆదేశించింది. ఈ ఆదేశాలకు తలొగ్గిన ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వ్యవసాయ విద్యుత్తు పంపుసెట్లకు మీటర్లు బిగించే రైతాంగ వ్యతిరేక చర్యలను అమలుచేస్తోంది.

వాణిజ్య విద్యుత్తు - 'సంస్కరణల' ఫలితమే

అలాగే ప్రైవేటు విద్యుత్ ప్లాంట్లకు లెక్కకు మించి అనుమతులిచ్చారు. ఈ విద్యుత్తు ప్లాంట్లు ట్రాన్స్ కోతో ప్రారంభంలోనే తాము ఉత్పత్తి చేసే విద్యుత్ అమ్మకానికి సంబంధించి ఒప్పందం (పిపిఏ) చేసుకోవాలి. ఈ ప్లాంట్లు ఉత్పత్తి చేసే విద్యుత్తులో తొలుత 25 శాతంగానూ, ఆ తర్వాత క్రమంగా వీరు ఉత్పత్తి చేసిన విద్యుత్తునంతా తమకు తోచిన విధంగా అమ్ముకోవటానికి అనుమతించారు. వీటినే వాణిజ్య విద్యుత్తు ప్లాంట్లుంటున్నారు.

చిన్న పరిశ్రమలకు ట్రాన్స్ కో విద్యుత్ కోత విధించటంతో, అవి వాణిజ్య విద్యుత్తు ప్లాంట్ల నుండి అధిక ధరకు విద్యుత్తును కొనుగోలు చేయవలసి వస్తోంది. పెట్రోల్, డీజిల్ ధరల పెరుగుదలతో నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు పెరిగిన తీరులోనే, అధిక విద్యుత్ ఛార్జీలతో ఈ పరిశ్రమలలో ఉత్పత్తి అయిన సరుకుల ధరలు పెరిగిపోయి, అంతిమంగా పరోక్ష రూపంలో కొనుగోలుదారులైన ప్రజలపైనే ఈ భారం పడుతోంది.

నాణ్యమైన విద్యుత్తును నిరంతరాయంగా అందించటమే లక్ష్యమంటూ పాలకులు ఈ 'సంస్కరణల'ను ప్రవేశపెట్టారు. అయితే, దశాబ్దాలు గడుస్తున్నా విద్యుత్తును అధిక ధరలకు అమ్ముకుంటూ, ప్రజలపై విద్యుత్ ఛార్జీల భారాన్ని పెంచుతున్న ఈ 'సంస్కరణలు', ప్రజల పాలిట గుదిబండగా పరిణమించాయని స్పష్టమౌతోంది.

'శక్తి' వనరులన్నీ సామ్రాజ్యవాదుల ధారాదత్తం

మనదేశంలో అవారంగా వున్న జలవనరుల నుండి దేశ ప్రజల అవసరాలకు సరిపడా, చౌక ధరకు విద్యుత్తును ఉత్పత్తి చేయవచ్చు. భారీ జల విద్యుత్తు కేంద్రాలతో పర్యావరణ సమస్యలుంటే, చిన్న-మధ్యతరహా జలవిద్యుత్ కేంద్రాలను నిర్మాణం చేయవచ్చు. వీటి నిర్మాణంలో ముంపు - నిర్వాసితుల సమస్యలు, పర్యావరణం - కాలుష్యం సమస్యలు కూడా వుండవు. జలవిద్యుత్ కేంద్రానికి కావలసిన టర్బైన్ల తయారీ, ఇతర సాంకేతిక పరిజ్ఞానమంతా మనకు పుష్కలంగా వుంది. అయితే బడా, బహుళజాతి కార్పొరేట్ కంపెనీలకు, వారి సూపర్ లాభార్జనలకు దాసోహం చేసే పాలకులు ఈ తరహా విద్యుదుత్పత్తిని ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా నిరుత్సాహపరుస్తూ వస్తున్నారు.

మన దేశంలో విద్యుదుత్పత్తి 50 శాతంపైగా బొగ్గు ద్వారా జరుగుతోంది. మన దేశంలో బొగ్గు వనరులు అధికంగా వున్నాయి. దేశంలో బొగ్గు ఆధారిత ధర్మల్ విద్యుత్తు కేంద్రాలు నిర్మించి, నిర్వహించుకోగల సాంకేతిక పరిజ్ఞానం, సామర్థ్యం మనకు వున్నాయి. అలాగే దీని నుండి వెలువడే కాలుష్యాన్ని నిరోధించగలిగే శాస్త్రీయపరిజ్ఞానమూ వుంది. బొగ్గు కాల్చిన తర్వాత మిగిలే బూడిద (ఫైయాష్)ను ఇటుకల తయారీకి, రోడ్ల నిర్మాణానికి వినియోగించవచ్చు.

ధర్మల్ విద్యుదుత్పత్తికి అవసరమైన బొగ్గులో 86 శాతం దేశీయంగా బొగ్గు గనుల నుండి తీసుకుంటున్నారు; మిగిలిన 16 శాతం బొగ్గు విదేశాల నుండి దిగుమతి చేసుకుంటున్నారు. ప్రపంచీకరణ విధానాల అమలు తర్వాత పెట్రోల్, డీజిల్, సహజవాయువు, ఇనుము, ఉక్కు మొదలగువాటికి వర్తింపజేసే సూత్రాన్నే బొగ్గు ధరలకు వర్తింపజేస్తున్నారు. విదేశాల నుండి దిగుమతి చేసుకునే బొగ్గుకు చెల్లించిన అంతర్జాతీయ మార్కెట్ ధరనే, దేశంలోని 86 శాతం బొగ్గుకు కూడా చెల్లించాలని బొగ్గుగనులను లీజుకు తీసుకున్న బడా, బహుళజాతి కంపెనీలు డిమాండ్ చేసి రాబట్టుకుంటున్నాయి. (ప్రపంచీకరణ విధానాల అమలు తర్వాత దేశంలోని బొగ్గు గనులలో అధికభాగం బడా కార్పొరేట్లు, సామ్రాజ్యవాద కంపెనీల పరం అయ్యాయి) దీనితో బొగ్గు ధరలు రెట్టింపై విద్యుదుత్పత్తి ఛార్జీలు పెరుగుతున్నాయి. దీనికి విద్యుత్ పంపిణీ సంస్థల లాభాలు కూడా తోడవటంతో చిన్న పరిశ్రమలు మొదలుకొని రైతాంగం, వినియోగదారులందరికీ విద్యుత్ ఛార్జీల భారం తడిసి మోపెడవుతోంది.

పెట్రోలియం సహజవాయువు, నాఫ్తాలను వుపయోగించి కూడా మనదేశంలో విద్యుదుత్పత్తి చేస్తున్నారు. ఈ రంగంలోనూ బడా కార్పొరేటు సంస్థల, సామ్రాజ్యవాద సంస్థల ఆధిపత్యమే కొనసాగుతోంది. సహజవాయువు కోసం పరిశోధన, వెలికితీతలో నైపుణ్యం కల్గిన ప్రభుత్వరంగ ఓఎన్జిసి వంటి సంస్థలను ప్రక్కనబెట్టి 'సూతన వెలికితీత విధానం' (ఎన్ఇపి) పేరుతో దేశంలోని సహజవాయు నిక్షేపాలను పాలకులు బడా కంపెనీలకు ధారాదత్తం చేశారు. మనదేశంలో వెలికితీసిన ఒక ఎంబిటియు సహజవాయువును 'గ్యాస్ అధారిటీ ఆఫ్ ఇండియా' (గెయిల్) 2.4 డాలర్ల ధరకు విక్రయించగలుగుతోంది. రిలయన్స్ సంస్థ అదే సహజవాయువును 9 డాలర్లకు, వారితో భాగస్వాములైన విదేశీ కెయిర్న్ ఎనర్జీ సంస్థ 14 డాలర్లకు మనకే విక్రయిస్తున్నారంటే, మనదేశ ప్రజల సంపదను వీరేవిధంగా దోచుకుంటున్నారో అర్థమౌతోంది. ఈ వనరులపై ఆధారపడి ఉత్పత్తిచేసే విద్యుత్తు ధరకు, వారి లాభాలు కూడా జోడించటంతో విద్యుత్తు ఛార్జీల ధర మరింత అధికమౌతోంది.

ఇంకా సాంప్రదాయేతర విద్యుత్తుగా సౌరవిద్యుత్తు, సముద్ర అలల ద్వారా విద్యుత్తు, గాలిమరల ద్వారా విద్యుత్తు, జీవ ఇంధనాల ద్వారా విద్యుత్తును ఉత్పత్తి చేస్తున్నారు. సాంప్రదాయ ఇంధనాలను పరిరక్షించుకుంటూ సాంప్రదాయేతర విద్యుదుత్పత్తి చౌక ధరలకు ప్రజావసరాలు తీర్చే స్థాయిలో చేరుటానికి, ఈ క్రమంలో వచ్చే పర్యావరణ తదితర సమస్యల్ని సమర్థవంతంగా పరిష్కరించటానికి దేశ, ప్రజల పట్ల పాలకుల చిత్తశుద్ధి ప్రశ్నార్థకంగా వుంది.

విద్యుదుత్పత్తికి అవసరమైన ప్రాథమిక వనరులను పాలకులు తమ అదుపులో వుంచుకోకుండా బడా కంపెనీల పరం చేయటంలోనే వారి దళారీ స్వభావం వెల్లడవుతోంది. పైగా పెరుగుతోన్న విద్యుత్ అవసరాల పేరున సామ్రాజ్యవాద దేశాలు నిషేదించిన, అత్యంత వినాశకరమైన అణువిద్యుత్ కేంద్రాలను జనవాసాల నడుమ మనదేశంలో నెలకొల్పటానికి బహుళజాతి సంస్థలకు అనుమతులిస్తున్నారు. దీనికి వ్యతిరేకంగా వ్యక్తమయ్యే ప్రజానిరసనను రక్తపుటేరుల్లో ముంచటానికి కూడా వెనుకాడటంలేదు.

కనుక, మనదేశంలో విరివిగా లభ్యమయ్యే 'శక్తి' వనరులన్నింటినీ సమగ్ర ప్రణాళికతో వినియోగించే ఉద్దేశ్యం పాలకులకు లేదని స్పష్టమౌతోంది. సామ్రాజ్యవాదుల వారి దళారీల కనుసన్నలలో వారు ఆదేశించిన పద్ధతుల్లో ఈ వనరులను వినియోగించి విద్యుదుత్పత్తి చేస్తూ, ప్రజలపై ఛార్జీల పెనుభారాలు మోపుతూ, సామ్రాజ్యవాద, బడా కంపెనీలకు లాభాలార్జించి పెడుతున్నారు. రైతాంగంతోసహా విశాల శ్రామిక ప్రజానీకంతోపాటు విద్యుత్తు అవసరమైన చేతివృత్తులు, చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమలను కూడా చావుదెబ్బ తీస్తున్నారు. తద్వారా దేశ ఆర్థిక, సామాజిక రంగాలపై ఆధిపత్యానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఈ నేపథ్యంలో రైతాంగానికి బేషరతుగా ఉచిత వ్యవసాయ విద్యుత్తునందించాలని, ప్రజలపై పలురూపాల్లో మోపుతున్న విద్యుత్ ఛార్జీల భారాన్ని రద్దుచేయాలని, చేతివృత్తులకు, చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమలకు సరసమైన ధరలకే నాణ్యమైన విద్యుత్తునందించాలని, రాష్ట్రాల హక్కులను హరించివేస్తూ, విద్యుత్తు రంగాన్ని సంపూర్ణంగా ప్రైవేటీకరించేందుకు రూపొందించిన విద్యుత్తు బిల్లు-2020ని రద్దు చేయాలని డిమాండ్ చేయటంతోపాటు దేశంలోని శక్తి వనరులపై సామ్రాజ్యవాదుల పెత్తనాన్ని, వారికి ఊడిగం చేసే పాలకుల దళారీ విధానాలను వ్యతిరేకిస్తూ ఉద్యమించాలి.

★★★★★